І чужому научайтесь,
Й свого не цурайтесь...
Т. ШЕВЧЕНКО

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація
"Svoboda", 81-83 Grand St
Jersey City, N.J. 07303
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250
(212) 227-5251

РІК LXXXI. Ч. 225. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК ЧЕТВЕР, 12-го ГРУДНЯ 1974 ЦЕНТІВ 20 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK THURSDAY, DECEMBER 12, 1974 No. 225. VOL. LXXXI.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ 22-ГО ЛИСТОПАДА ПРИПИНИВ ГОЛОДІВКУ ПІСЛЯ ПОЛЕГШЕННЯ ЙОГО ПОБУТУ В ТЮРМІ — ГОЛОДУВАВ 145 ДНІВ. АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ ІНФОРМУЄ З МОСКВИ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ УКРАЇНСЬКИХ ДИСИДЕНТІВ.

ВАЛЕНТИН МОРОЗ ПРИПИНИВ ГОЛОДІВКУ

ВАЛЕНТИН МОРОЗ

Торонто. — Валентин Мороз припинив свою голодівку в п'ятницю, 22-го листопада, після того, як тюремні власті перенесли його з одиночної камери до іншої, яку він поділяє з іншим політичним в'язнем.

Цю вістку, передану в Канаді 10-го грудня через радіо СіВіСі на підставі аґенції Ройтерс, підтвердив академік Андрей Сахаров в телефонічній розмові з членами Комітету Оборони Валентина Мороза в Торонті цього самого дня. Д-р Сахаров сказав, що він одержав вістку про перенесення Мороза від його дружини Раїси, яка одержала від свого чоловіка листа, датованого 28-го листопада і писаного вже з другої камери Владимірської тюрми. Д-р Сахаров підкреслив, що Мороз перебуває в камері „з політв'язнем, а не із кримінальним злочинцем".

Як відомо, Мороз розпочав був свою голодівку ще 1-го липня, вимагаючи перенесення з В л а д имірської тюрми. Він заявив 5-го листопада, що продовжуватиме голодівку до кінця цього року, а опісля поповнить самогубство, якщо тюремні власті не узгляднять його вимог.

Д-р Сахаров, у телефонічній розмові, підкреслив, що вістка аґенції Ройтерс — що буцім то тюремні власті узгляднили всі домагання Мороза — не є вповні згідна з правдою. А вже зовсім неправдивим, — заявив д-р Сахаров, — було твердження совєтського амбасадора А. Яковлева в Оттаві міністрові закордонних справ Алланові МкЕкенові, що „Мороз перебуває в лічниці". Цю заяву склав Яковлев ще два тижні тому, згідно з інформаціями, одержаними з Комітету Оборони Валентина Мороза в Торонті.

Вістку про те, що Валентин Мороз припинив голодівку, подали за аґенцією Ройтерса численні радіо- і телевізійні станції та газети, включно з „Ню Йорк Таймсом".

Есеї, листи, документи В. Мороза вийшли книжковим виданням

Ню Йорк. — Заходами й коштом В-ва „Сучасність" видано тут збірку усіх писань Валентина Мороза, як публіциста, поета й політичного в'язня, разом із документами до його судових справ, ув'язнення і довготривалої голодівки. Появилася збірка під назвою: „Валентин Мороз: Есеї, листи, документи", в мистецькому оформленні Якова Гніздовського з портретом Валентина Мороза і фотографіями його дружини Раїси та їхнього сина Валентина, мол. До цього книжкового видання увійшли широковідомі есеї В. Мороза: „Репортаж із заповідника ім. Берії", „Мойсей і Датан", „Серед Снігів", „Хроніка опору". „Замість останнього слова" та „Гостинець", усі з опублікованих досі його поезій, як також його листи до дружини та заяви, клопотання і звернення. В додатках надруковані матеріяли до судових справ В. Мороза і його вироків, протести з приводу другого вироку, виступи діячів руху опору в СССР і західніх інтелектуалістів на його оборону, матеріяли про започатковану В. Морозом ще 1 липня голодівку. Крім життєпису подано також бібліографію книжкових видань творів В. Мороза, здійснених за кордоном. У примітках подано довідки про згаданих у писаннях В. Мороза осіб, як також пояснення до деяких місць. Завершується видання показником імен. Замовляти книжку можна у видавництві, на адресу:

Nina Ilnytzkyj, 875 West End Ave, Apt. 14b, New York, 10025.

Ціна в м'якій обкладинці — 3.90 дол., у твердій — 4.90 дол.

В Нюарку помер інж. Роман Кочержук

Нюарк, Н.Дж. — В останній хвилині, як це число газети було вже на пресі, Редакція одержала повідомлення, що в середу, 11-го грудня ц.р. о год. 6-й рано помер ненадійно в Нюарку на 53-му році життя інж. Роман Кочержук.

УКРАЇНСЬНІ ДИСИДЕНТИ ОРГАНІЗУЮТЬСЯ — ІНФОРМУЄ АМЕРИКАНСЬКИЙ КОРЕСПОНДЕНТ З МОСКВИ

Балтимор. — „Дисиденти в Українській ССР намагаються зорганізуватись у суцільну групу перший раз від багатьох років, щоб стимулювати там націоналістичні почування" — інформує з Москви почитний місцевий „Сан" у спеціяльній кореспонденції Майкела Паркса, надрукованій у виданні з 10-го грудня. Для інформації читачів друкуємо головну частину згаданої кореспонденції Паркса з Москви в англійському оригіналі та в українському перекладі.

UKRAINE'S DISSIDENTS RALLY 'ROUND HISTORIAN'S HUNGER STRIKE

By MICHAEL PARKS

Moscow Bureau of The Sun

MOSCOW, (USSR). — Dissidents in the Ukrainian SSR are trying to organize themselves into a cohesive group for the first time in many years to stimulate nationalist sentiments there.

In the short run, according to a manifesto the dissidents are circulating, they hope their agitation will force the Kremlin to grant Ukraine, one of 15 Soviet republics, more political autonomy.

In the long run, they say that they are aiming at a separate — although perhaps socialist — Ukrainian state, which would be the fourth largest country in Europe with a population of 50 million.

The dissidents are seeking to galvanize anti-Russian, nationalist sentiments in Ukraine by publicizing the case of Valentyn Moroz, a 38-year-old Ukrainian historian, who has been on a hunger strike since July 1 in Vladimir Prison.

Mr. Moroz, an ardent Ukrainian nationalist, is reported to be near death in the prison hospital although he is being force-fed, according to dissident accounts. A Ukrainian dissident here said, "From what we understand, it is only a matter of time. The authorities are trying desperately to keep him alive. They know he will become a martyr. But it is too late."

A printed circular reportedly distributed by the scores in the Ukrainian cities of Kiev, Lviv, Kryvyi Rih, Zaporizhia and Kharkiv calls Mr. Moroz in heroic terms "a true Ukrainian patriot who is sacrificing his life so that his country may one day be free" and urges "Ukrainian patriots to accept the challenge of Moroz and fight for freedom."

The manifesto, which is circulating in typescript and photo copies, calls for an undefined "action campaign" to reverse "the multiplying Russian efforts to snuff the life out of everything that is Ukrainian."

"Secession from the Soviet Union is not a practical goal for tomorrow," the manifesto continues, according to a translation made available here by dissident sources, "but an upsurge of protest activity in Ukraine will certainly convince the masters of the Kremlin that political autonomy is the only way to deal with the situation in Ukraine...

"But a free and independent Ukraine is a reasonable and attainable goal for the perspective, but only if we organize now. Ukraine may well remain socialist, but it must not remain Soviet for that is merely a synonym for absorption into Russia."

The manifesto follows the

(Continued on p. 3)

ДИСИДЕНТИ УКРАЇНИ ГУРТУЮТЬСЯ НАВКОЛО ГОЛОДОВОГО СТРАЙКУ ІСТОРИКА

Написав Майкел Паркс

Московське Бюро „Ди Сан"

Москва. — Дисиденти в Українській ССР намагаються зорганізуватись у суцільну групу перший раз від багатьох років, щоб стимулювати там націоналістичні почування.

На коротку мету, — згідно із поширюваним дисидентами маніфестом, — вони сподіються, що їхня аґітація змусить Кремль признати Україні, одній із 15-ти совєтських республік, більшу політичну автономію.

На довшу мету, вони кажуть, що вони змагають до незалежної — хоча, мабуть, соціялістичної — Української держави, яка була б четвертою найбільшою країною в Европі із населенням 50 мільйонів.

Дисиденти намагаються стимулювати анти-російські націоналістичні почування в Україні, розголошуючи справу Валентина Мороза, 38-літнього українського історика, який від 1-го липня є на голодовому страйку у Владимірській тюрмі.

Мороз, палкий український націоналіст, — згідно з повідомленням дисидентів — є близький смерти у в'язничному шпиталі, хоча його насильно годують. Один український дисидент тут сказав: „З того, що ми знаємо, це вже тільки проблема часу. Власті розпачливо намагаються вдержати його при житті. Вони знають, що він стане мучеником. Але це вже запізно".

Друкований обіжник, що його — згідно з повідомленням поширюється в Києві, Львові, Кривому Розі, Запоріжжі та в Харкові, — називає Мороза „справжнім українським патріотом, який жертвує своїм життям, щоб його країна одного дня стала вільною" та закликає „українських патріотів прийняти виклик Мороза і боротися за волю".

Маніфест, що його поширюється в друкованих та фотографічних копіях, закликає до неозначеної ближче „дійової кампанії", щоб відвернути „багатобічні російські зусилля згасити життя в усьому, що українське".

„Вихід із Совєтського Союзу не є практичною метою на завтра" — продовжує маніфест, згідно із його перекладом, поставленим тут до розпорядження дисидентськими джерелами, — „але розгорнення протестаційної активности в Україні цілком певно переконає верховодів у Кремлі, що політична автономія є єдиним шляхом для наладнання ситуації в Україні...

„Проте, вільна і незалежна Україна є розсудливою й можливою для досягнення остаточною метою, якщо ми тільки вже тепер зорганізу-

(Продовження на ст. 3-ій)

СЕНАТ СХВАЛИВ НОМІНАЦІЮ РОКЕФЕЛЛЕРА НА ПОСТ ВІЦЕПРЕЗИДЕНТА

Вашингтон. — У вівторок, 10 грудня, Сенат 90-ма голосами проти 7-ох схвалив номінацію Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента ЗСА. Чотири демократичні сенатори та 3 республіканські голосували проти затвердження колишнього губернатора Ню Йорку на другий найвищий пост в країні. Якщо у четвер, 12 грудня, Юридична комісія Палати Репрезентантів, а під час наступного тижня також ціла Палата схвалять номінацію Рокефеллера, то він буде 41-им віцепрезидентом ЗСА. Минулого вівтірка проти номінації Рокефеллера голосували демократичні с е н а т о р и: Джеймс Абурезк із Південної Дакоти, Бирч Бай з Індіяни, Говард Меценбавм із Огайо та Гейлорд Нелсон із Висканзину. Із республіканців проти затвердження Рокефеллера на пост віцепрезидента голосували сенатори Беррі Голдвотер із Арізони, Джессі Гелмс із Північної Каролайни та Вілліям Скотт із Вірджінії. Республіканський сенатор Пітер Домінік із Колорадо стримався від голосування. Демократичний сенатор Майк Менсфілд із Монтани, який тепер перебуває на візиті в комуністичнім Китаю, та республіканський сенатор Генрі Белмон із Оклагоми, не були приявні під час голосування.

Президент Джералд Форд, який був у Ню Йорку, коли вислід голосування в Сенаті став відомий, заявив, що дуже задоволений, що номінація Нелсона Рокефеллера була схвалена цією Палатою Конґресу та додав, що мало американців колинебудь проходили таке точне розслідджування їхнього публічного і приватного життя, як пройшов віцепрезидент - номінат. Президент сказав, що схвалення номінації такою переважаючою кількістю голосів „вимовно говорить про характер і видатні кваліфікації на публічну службу" і також висловив надію, що Палата Репрезентантів піде за прикладом Сенату та затвердить Нелсона Рокефеллера на пост віцепрезидента „якнайскоріше".

Шлессінджер перестерігає НАТО перед скороченням оборонних заходів

Брюссель. — Перебуваючи на нарадах Північно Антлянтийського Оборонного Пакту, секретар оборони Джеймс Шлессінджер перестерігав держави НАТО перед драстичним скороченням оборонних заходів і покладання великої надії на те, що ЗСА переберуть на себе цілковиту оборону Західньої Европи. Свою промову Шлессінджер виголосив тому, що в деяких країнах, які належать до НАТО є тенденція, коштом скорочування військових і оборонних бюджетів, рятувати загрожену економіку. При тому Шлессінджер звернув увагу присутнім представникам европейських держав, що на його думку розумнішою є політика незавеликого довір'я до тих, які все ж таки вдержують велику військову силу, але говорять про скорочення і розброєння. Немає сумніву, що Шлесінджер мав на увазі Совєтський Союз і його сателітів. Деякі делеґати інтерпретують промову секретаря оборони ЗСА як пересторогу перед великими надіями на покращання відносин між Заходом і СССР, військові сили якого, разом із силами Варшавського Пакту, давно вже перевищають такі ж сили НАТО. Якщо однак Европа переведе в себе заповіджені скорочення, сила спроможности спаде тоді два до одного і тоді, навіть у випадку скорочення атомової зброї, Совєтський Союз зможе подиктувати Західній Европі усі умови, які будуть для нього вигідними.

СССР платитиме авторські гонорарі американським музикам

Ню Йорк. — У висліді переговорів між Американським Товариством Композиторів, Авторів і Видавців та совєтською Аґенцією для справ авторського права, обидві сторони підписали 10 грудня угоду, на основі якої Совєтський Союз платитиме гонорарі авторам, твори яких будуть використані в СССР. Угода стосується тільки творів, публікованих в 1973 році і пізніше. Виступаючи з нагоди підписання угоди, голова совєтської аґенції Борис Панкін заявив, що ця угода матиме „великий вплив на наші обидві культури".

Інформують також, що згідно із заявою Б. Панкіна, совєтська делеґація плянує підписати подібну угоду про авторські гонорарі з американськими видавництвами щодо книжок. Досягнено погодження, згідно з повідомленням Панкіна, щодо передруків в СССР статей з понад 200 американських журналів і ведуться розмови про поширення цього погодження на додаткових 200 журналів.

А. Солженіцин прийняв Нобелівську премію з 1970 року

Стокгольм. — На урочистій церемонії 10 грудня серед осіб, яким шведський король КарлоXVI Ґустав передав Нобелівські нагороди, був цим разом совєтський письменник Александр Солженіцин, щоб одержати признанену йому ще в 1970 році Нобелівську премію. Затримка з переданням грамоти і медалі вийшла тому, що совєтський уряд не дозволяв А. Солженіцину поїхати до Стокгольму у призначеному часі. Тепер, як відомо, А. Солженіцин проживає у Швайцарії, де він тимчасово поселився після примусової депортації з СССР на початку цього року. На знак протесту проти допущення А. Солженіцина на церемонії, від участи в ній відмовилися представники СССР і совєтських сателітів — Польщі, Угорщини, Чехо-Словаччини, Болгарії та Куби. На прийняті, влаштованому з нагоди передання нагород королем Карлом Ґуставом, були однак присутні представники Румунії, Югославії і Китаю.

ЦІЄЇ СУБОТИ ПЛЕНАРНА СЕСІЯ РАДИ СКВУ ДЛЯ СПРАВ КУЛЬТУРИ

Джерзі Сити, Н.Дж. — В суботу, 14-го грудня ц.р., від год. 10:30 перед полуднем, тут в будівлі Українського Народного Союзу — 30 Монтґомері вулиця відбудеться Пленарна Сесія Ради для Справ Культури при Світовому Конґресі Вільних Українців, з таким порядком нарад: В. Ласовський, голова Ради — відкриття; М. Плавюк, заступник президента Секретаріяту СКВУ — привітання і доповідь на тему „Проблеми Світового Конґресу Вільних Українців"; д-р Богдан Стебельський, Торонто, — доповідь „Українська культура і наша спільнота в діяспорі"; В. Ласовський — Звіт з діяльности Ради для Справ Культури за останній період праці; а по полудні: дискусія і запити, ухвали в справах культури, мистецька частина. В Сесії можуть взяти участь усі зацікавлені проблемами культури в діяспорі. Вхід за добровільними датками.

В Нюарку вшанують Патріярха Йосифа Сліпого

Нюарк, Н.Дж. — Товариство за Патріярхальний Устрій Української Помісної Католицької Церкви — Відділ в Нюарку-Ірвінґтоні інформує, що в неділю, 15-го грудня ц.р. о год. 4-й по полудні в Українському Народному Домі при 140 Проспект евеню в Ірвінґтоні відбудеться Святочний Вечір в пошану 35-ліття архипастирської хіротонії Їх Блаженства Кир Иосифа Сліпого, голови Української Помісної Католицької Церкви. В програмі свята: святочне слово — проф. д-р Григор Лужницький; хресна дорога Патріярха Иосифа — Иосип Гірняк; фортепіянове сольо — Дарія Гординська - Каранович; хор церкви св. Івана Хрестителя під управою проф. М. Добоша. Вступи за добровільними датками. Того самого дня о год. 1-й по полудні буде відправлений Молебень в церкві св. Івана Хрестителя при Санфорд евеню в намірenні Їх Блаженства Патріярха Иосифа і Української Помісної Католицької Церкви.

ЗОЯ КОГУТ ПРО СВОЄ ТУРНЕ ПО КАНАДІ І ЗСА

Джерзі Сити (Л.К.) — У вівторок 10-го грудня ц.р., оглянувши приміщення УНСоюзу в новозбудованій Українській Будівлі, завітала до редакції „Свободи" авторка книжок — „Культурні арабески" і „Кучерявий дим" — Зоя Когут, поділившись своїми враженнями з її вже другого авторського турне „З серцем і перцем" по Канаді і Америці. Попереднє турне вона відбула восени 1973 року.

Зоя Когут прибула з Австралії до Сан Франсіско 27-го серпня ц.р. і звідтіля почалось її подорожування з численними виступами і зустрічами в поодиноких українських громадах Канади і Америки: Лос Анджелес, Ванкувер, Калґари, Едмонтон, Вінніпеґ, Тандербей, Мінneаполіс, Чикаґо, Клівленд, Детройт, Монтреаль, Торонто, Гамільтон, Боффало, Лондон, Онт. Ютика, Рочестер, Ірвінґтон, Бостон: її виступ перед українськими студентами в Гарварді, Ню Йорк: її авторський вечір і виступ на Конвенції СУА та зустріч з її прихильниками, влаштована Літературно - Мистецьким Клюбом і Об'єднанням Українських П и с ь м е н н и к і в „Слово", а потім виступи в Джерзі Сити і Пассейку.

У дальшому плянуванні — виїзд до Філядельфії, Балтимору, Вашингтону, Денверу, Гюстону і Лос Анджелесу. Дня 3-го січня Зоя Когут від'їждже до Австралії, щоб перебути з родиною Різдвяні Свята.

Скрізь поетесу зустрічала прихильна, а то й повна ентузіязму публіка. В Едмонтоні на її виступі було 400 людей, у Вінніпезі 400, а в Ню Йорку 500. У всіх цих місцевостях Зоя Когут відвідувала українські церкви, редакції українських газет, вступала до суботніших шкіл українознавства, розповідаючи учням про життя молоді в Австралії і про саму Австралію. Познайомилася з багатьома представниками української культури і преси, малярами і скульпторами, з літературним світом і цілою українською громадою.

Розповідаючи про своє турне, вона сказала: „Попереднього разу мене попереджено, що коли приїду знову до Америки, буду розчарована. Навпаки: чим більше я пізнаю життя українців на американському континенті, тим більше воно мене цікавить і тим більше я тут хотіла б жити. Українці залишилися тими самими гостинними, повними дружнього тепла. І цьогорічну мою програму сприймала публіка може з більшим зворушенням і теплотою чим минулого року".

Під час відвідин у „Свободі". Сидять (зліва): ред. Людмила Волянська, пані Зоя Когут, ред. Любов Коленська. Стоять редактори Зенон Снилик й Ігор Длябога.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc., 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $24.00, на пів року — $12.50, на 3 місяці — $6.50. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Далекойдучі реформи

Продовж минулого кінця тижня обидві головні американські партії, Демократична і Республіканська, зробили важливий крок вперед для ще більшої демократизації американського політичного процесу.

Демократична партія на своїй „малій конвенції" в Канзас Сіті, Міссурі, схвалила 12-пунктовий статут партії, який містить постанову, що відтепер у партійній діяльності братимуть участь представники майже усіх прошарків американського суспільства. Згідно з цією постановою, відтепер в партійних справах і рішеннях матимуть більше голосу, ніж колинебудь раніше, представники жіноцтва, молоді, негрів, мехіканських американців й інших етнічних, расових і релігійних груп. „Мала конвенція" Демократичної партії вказала, що ця партія має на меті продовжувати політику, розпочату ще в 1972-му році: старатися притягати до партійної діяльности все нові елементи, щоб перетворити цю партію у ще більш репрезентативне тіло, ніж досі. І хоча проти цієї політики ще виступають деякі консервативні демократи із південних стейтів, як також деякі консервативні провідники робітничого руху, то справді можна сказати, що „вороття немає", бо постанови „малої конвенції" зобов'язують провід Демократичної партії впровадити цю демократизацію політичного процесу в життя.

Важливий крок в бік більшої демократизації американського політичного процесу зробила також спеціяльна комісія Республіканської партії, так звана „Комісія 29-го правила". Ця Комісія виготовила ряд пропозицій, які також мають на меті включити в партійну працю більше жінок, молодих людей і представників різних меншин. І хоча пропозиції цієї Комісії не є зобов'язуючими і ще мусять бути розглянуті Крайовим Комітетом партії, то вони вказують, що і Республіканська партія іде з духом часу, пляную відкрити двері для всіх прошарків американського суспільства.

Нам, українцям, треба серйозно застановитися над тим, як використати ці постанови та пропозиції обох головних американських політичних партій, щоб збільшити наші впливи в них. Адже ж ми представляємо собою поважну меншину в американському загалі. Якщо відтепер в партійних справах матимуть більше голосу інші етнічні меншини, то чому це не може стосуватися і нас.

Пропаганда і дійсність

Цьогорічний т. зв. „День конституції" в СССР совєтські засоби масової інформації використали для пропагування ідеї „народної влади", що її нібито здійснено „цілком і повністю" у Совєтському Союзі. Майже ідентичні щодо змісту статті в „Правді" та „Известиях" з 5 грудня, опубліковані під такими ж наголовками „Народна влада", надали, очевидно, „тон" цій пропагандивній кампанії, яка щоправда по суті нічого нового не вносить, а тільки кидає світло на наголошування в СССР специфічного політичного аспекту. Цим разом йдеться про особливо гостре протиставлення „буржуазної демократії", „демократії соціялістичній", чи просто совєтській.

Пропагандивна оборона переваги „совєтської демократії" над демократією „буржуазною" спирається, як і можна було припускати, на висуванні моментів, які нібито свідчать у користь совєтської системи, як справді системи „народної". „Известия" пишуть:

„Вся історія совєтської держави переконливо доказала, що на головний зміст диктатури пролетаріяту складалося не насилля, не руйнування, а конструктивна, творча діяльність з метою перетворити всю економіку, політичне і суспільне життя на соціялістичних засадах, в інтересах народних мас".

Знову ж „Правда" пише: „Справжня народність, демократизм соціялістичного суспільства виявляються в тому, що воно не тільки проголошує, а й гарантує реальне здійснення великих прав і свобод, на ділі забезпечуючи разом з постійним ростом матеріяльного добробуту також заспокоєння соціяльних, духових, моральних потреб людей". Більше того, ця ж „Правда" пише, що в СССР треба „суворо перестерігати вимоги Конституції СССР".

Очевидно, було б справді позитивним явищем, коли б такою була ситуація в СССР і коли б „диктатура пролетаріяту" в минулому і сьогодні була такою „гуманною", „конструктивною", „творчою" та коли б вона дійсно діяла в „інтересі трудящих мас". Але, дійсність цілком інакша. В першій мірі, горезвісна „диктатура пролетаріяту" від самого початку по сьогодні — це ніщо інше, а до меж жорстокого розбудована система насилля над широкими народними масами, які не тільки не мають у своїх руках ніякої влади, а є об'єктом безоглядної експлуатації панівної і єдино правлячої в СССР касти — членів компартії на чолі з ЦК і політбюром. Знову ж конституція СССР є тільки „на експорт", як це цілком відверто говорять чиновники з КГБ, „караючого меча" компартії.

У той час, коли совєтська преса пише про нібито „народну владу" в СССР, громадяни СССР, які мали відвагу зажадати для народу прав, гарантованих конституціями СССР і совєтських республік, відбувають кару довголітнього ув'язнення в концтаборах, тюрмах і закладах для умовнохворих. Так на ділі виглядає в СССР „народна влада".

В Бразилії відкрили великі поклади нафти

Сан Паульо, Бразилія. — Бразилійська преса повідомила, що на дні океану під водами Атлантійського океану біля бразилійського побережжя недалеко району Кампоса знайдено великі родовища нафти і це дає надію, що Бразилія внедовзі звільниться від нафтової кризи та заощадить три мільярди долярів, які вона тепер витрачає на закуп цієї сировини за кордоном. Міністерство фінансів у бразилійському уряді сподівається, що розпочавши власну продукцію пального, Бразилія буде спроможна звернути більше уваги на інші господарські ділянки країни та вирівняти існуючий платничий дефіцит. Кожноденне запотребування на нафту в Бразилії виносить 850.000 бочок.

В. Шандор

МИ І ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

Криза — це притаманне явище в житті кожного поневоленого народу. Всякий вияв спротиву, якщо не завершиться успіхом повного визволення, переходить у кризу. Тому спосіб і форма боротьби поневоленого народу вимагають повної централізації думки, сили й чину цілої нації.

Носієм української визвольної боротьби в сучасну добу є політичні партії, екзильні уряди чи інші такого характеру політичні угрупування. Отже, за ними признано своєрідний політичний монополь. З признанням такого монопольного становища для наведених наших політичних інституцій є нерозривно зв'язані й поважні обов'язки та велика відповідальність перед нацією, її історією і власною совістю. Як реальні дії в нашому політичному житті про це свідчать, це почуття відповідальности у нас захитане.

Україна оточена з усіх боків, якщо вже не явними ворогами, то недоброзичливими сусідами. Переважна частина з них посягають на державну територію України під різними приводами: міжнароднoправними, історичними, економічними чи просто загарбницькими. Кожний із цих сусідів України має свою армію, нині комуністичну, яку зможе завтра легко обернути в національну. Україна такої армії не має і не так скоро й легко зможе її створити. Історія вчить, що вороги України в минулому завжди знаходили спільну мову, коли йшлося про загарбання української території. Можна з певністю твердити, що так буде і в майбутньому. Такий розвиток справи накладає на українців у вільному світі, в першій мірі на його політичні проводи, обов'язок забезпечити за українським народом на випадок змін на Сході суверенно - державні й соборні права. Силою умов історичного розвитку таку ґарантію державних прав для України мусимо шукати і в міжнародному політичному світі, передовсім на терені Об'єднаних Націй.

Кожний політично розсудливий і реально думаючий мусить признати, що в сучасну добу це є один з найкращих міжнародних форумів, на яких може поневолений нарід розвинути свою визвольну акцію, розробляти на міжнародній основі свою державно - визвольну концепцію та зискати для неї прихильників. А для українців тим легше перевести це в життя, бо Об'єднані Нації містяться в центрі українських центрів. Тільки пляново й систематично веденою працею на такій міжнародній базі зможемо виважити недомагання, які постануть для України на випадок будь-яких змін на Сході.

А яка є дійсність? Минуло саме п'ятнадцять років, коли автора цих рядків стягнено з праці на терені ОН, і цю довгу й важливу добу для праці заповнено великим нічим. Прямо незрозуміло, з якою байдужістю ставляться провідні політичні кола до можливостей і потреби праці на терені ОН. У нас уже ввійшло в традицію, що ми потрапимо тридцять років безуспішно консолідуватися, занедбуючи цілковито розробку актуальних державно-визвольних проблем, а, як нас непідготованими застукують події, то голосно вимагаємо: Дай, Пане Боже, але відразу! Всякі зміни в міжнародному політичному житті мусять бути належно і вчас підготовані, бо тільки тоді дають вигляди на успіх.

Місяць листопад б.р. створив два великої ваги прецеденти в організованому міжнародному політичному світі, а передовсім на терені ОН.

1. Великою більшістю голосів держав членів ОН запрошено Палестинську Визвольну Організацію для з'ясування становища відносно Палестини на форумі Генеральної Асамблеї ОН.

2. 91-им голосом проти 22-ох позбавлено Південну Африку права брати участь у нарадах Генеральної Асамблеї в 1974 р.

Участь Палестинської Визвольної Організації на форумі ОН відкриває двері для подібних дальших запрошень представників революційних чи визвольних рухів інших народів, зокрема українського, як це недавно відмітив редакційно „Ню Йорк Таймс". Це рішення має історично переломовий характер у дальшій праці ОН. Створився сильний бльок держав з новим, покищо скритим диригентом, — СССР, що буде тепер спроможний переводити всі потрібні й корисні рішення для своєї політики на Генеральній Асамблеї, де нема права вета. Дотеперішня провідна позиція Америки на цім форумі основно захитана. Виступ Ясіра Арафата, як представника Палестинської Визвольної Організації, та спосіб і форма його прийняття наочно показали сцементовану єдність бльоку і рішучість.

Другий прецедент з Південною Африкою є не меншої ваги. В 29-річній історії ОН це перший випадок, що позбавлено члена права участи на нарадах ОН. На цій основі зможе тепер цей бльок позбавити права участи в праці будь-якого члена ОН, ба навіть і цілковито виключити. В добі, коли на Генеральній Асамблеї СССР мав 7 - 10 голосів, а ЗСА мали за собою решту протягом 29-ти років, ніколи досі не вживано подібної тактики. Можна оправдано припускати, що це тільки початок наступу бльоку держав, ведених тепер Совєтським Союзом. Він буде використовувати створений прецедент проти держав - опонентів його політики, як теж для політичного шантажу. Це дасть рівнож змогу привести на форум ОН своїх клієнтів, як, напр., північний В'єтнам, північну Корею й інших для „вияву опінії". Одночасно цей бльок буде великою перешкодою в допущенні на форум ОН представників національно визвольних рухів тих народів, що є тепер в складі чи під „опікою" СССР.

Політика детанту є добрим засобом для закріплення й належного політичного використання Совєтським Союзом створеного стану на терені ОН. ЗСА мусять змінити свою дотеперішню стратегію і пристосувати її до нових обставин. Іншими словами, ЗСА мусять прийняти виклик Совєтського Союзу до відкритого двобою за першенство і по цій лінії бити по слабих місцях совєтської системи, передовсім по національному. ЗСА, а з ними й демократичний світ, не можуть грати другу скрипку на цім форумі. Для них лишається боротися за першенство і за дальше нормально-демократичне, а не партизансько - підривне провідництво в світі, або відійти.

Українці у вільному світі мають за собою, по відношенню до ОН, теж невикористаних довгих п'ятнадцять років, які безповоротно минули

(Закінчення на стор 3-ій)

Brezhnevius ante portas

Париж. — Коли генерал картагенський Ганнібаль з'явився із своїм військом перед брамами Риму в 218 році перед християнською ерою, то римлян кликали до бою проти ворога слова: „Ганнібаль перед брамами (анте портас). Коли б Ганнібаль покорив був Рим, то історія світу пішла б зовсім іншими шляхами.

Є теж у нашій добі претенденти на панування над світом. „Москва — третій Рим" — вибрала засіб для досягнення такої цілі: це — світова революція. Володарям Кремля мали б допомагати у всіх країнах пролетарі, „пригноблені і бідні", яким московські ватажки „подають руку".

Події показали, що шлях до влади над світом не такий то легкий, як здавалося Ленінові й Троцькому в перших роках комуністичної диктатури в Росії від 1917 року. Уже Сталін, вигнавши Троцького з його теорією „перманентної революції" із СССР 1929 року, взявся до будування збройних сил своєї імперії. Червона армія, згідно з пляном, мала б „подати руку" комуністам усіх країн в їх боротьбі за „диктатуру пролетаріяту".

Багаті жнива від цього пляну мала Москва за Другої світової війни: під „диктатуру пролетаріяту" попало населення країн Европи між Чорним і Балтійським морем, числом більше 100 мільйонів. Цей успіх заохочує московських месіяністів до дальших плянів. Хоч між московською тюрмою народів і країнами вільними створилася в Европі „залізна завіса", однак Кремль вважає, що ця перешкода походові на Захід не дуже міцна. Як і в перших роках комуністичної влади московські ватажки вірять, що в Західній Европі настане „криза капіталізму", масове безробіття, бунти голодних мас, і тоді прийде „судний день". „Всіх панів до 'дної ями! Буржуїв за буржуями будем, будем бить" — писав колись Павло Тичина. А поки прийде та „щаслива година", треба провадити дипломатичні розмови з урядами держав, яким історія вже визначила „неминучий кінець". Нікіта Хрущов заповідав 6 листопада 1956 р. „угробити" капіталістів усього світу. Однак, він почав еру „летючої дипломатії": побував в Англії, в Америці, у Франції та в інших країнах. Само собою зрозуміло, що поліція держав, куди прилітав Хрущов, старалася охороняти совєтського вождя від різних небезпек.

Але в цьому перестаралися французи. Коли Хрущов прилетів до Парижу 1961 р., то уряд де Ґолля вирішив вислати із своєї столиці всіх чужинців, народжених на території колишньої царської імперії. Поліція забирала нещасних людей ночами, пакувала їх в літаки і посилала на острів Корсику, не зважалося на те, що між емігрантами було багато старих і недужих людей.

Коли Брежнєв, наступник Хрущова, вперше прилітав на розмови з президентом Помпіду, то вже не було депортації еміґрантів на Корсику, зате старшини КҐБ засіли на домах і на вулицях, якими мав проїжджати „генсек" (генеральний секретар). Совєтські спеціялісти не довіряли пильності французьких охоронців порядку і взяли опіку над своїм „вождем" у свої руки. Питання: чи дозволила б совєтська „служба безпеки" охорону високих достойників чужих держав у Москві присланій з-за кордону поліції?

4 грудня прилетів у Париж совєтський „генсек" знову. При різних комплиментах Москви на адресу Франції, котра, мовляв, виступає проти „американської гегемонії", інтерес Брежнєва до Франції має ще й іншу причину: французька компартія після італійської найбільша в Европі. Вона має під своїм впливом найсильнішу професійну спілку CGT (Генеральну Конфедерацію Робітників). Французькі комуністи — вірні сателіти Москви. Вони можуть послухати „kuba" із Кремля д страйками паралізувати господарське життя у Франції. А відомо, що руїна господарства, дорожнеча, недостачі всякого роду, творять ґрунт, вигідний для комуністичної пропаганди.

Ця залежність французької компартії від Москви викликає у французів настрої, ворожі до комуністів взагалі. В виборах до місцевих громад восени 1974 р. „вилізло шило з мішка", бо соціялісти не піддержали своїми голосами комуністичних кандидатів згідно з договором між обома партіями. Ця „зрада соціялістів" викликала гострі атаки в комуністичній пресі.

Президент Жіскар д'Естен вирішив, що цей розлад може використати для свого уряду: він пропонує соціялістичній партії вступити в коаліційний уряд, покинувши непевних союзників - комуністів.

Невідомо, в якій атмосфері пройшло і завершилося перебування московського „генсека" в Парижі. Однак, уже тепер чути в суспільстві Франції слова пересторогиі: „Брежнєв перед брамами Паризійської Лютеції", як називали Париж у першому сторіччі перед нашою ерою.

Viator

Іванна Савицька

З ПОКЛОНОМ У МИТРОПОЛИТА

В Перемиському Інституті для Дівчат особливо піднесений настрій.

Підготова до урочистого концерту в честь Митрополита Андрея добігає до кінця. В робітні Труд гаптарки викінчують образ Бого - Матері, дар від Марійської Дружини. В кравецькій школі шиється для мене новенький шкільний мундурик з трьома срібними поясками. Я невимовно щаслива. За декілька днів, як репрезентантка перемиської молоді їду з делеґацією старших до Львова поклонитися Великому Митрополитові й побажати йому, з нагоди іменин, довгого й кріпкого здоров'я.

Кимось написаний текст привітального слова я скоро засвоїла напам'ять, з усіма потрібними акцентами, з правильним наголошенням слів. Мене навчили низько, ґраціозно кланятися, рівно і просто стояти з великим букетом рож. Мені наказали дивитися прямо в обличчя Митрополита, говорити голосно, поволі й виразно, цілувати з шанобою перстень і скромно стояти збоку в часі привітів старших.

Всі оті лекції відбувались у директорки за густими, грубими занавісами, і все ще, і все вилазили якісь браки, якісь ледве видні недоліки, що їх приходилось справляти.

За день до виїзду „делеґатка" була готова й чекала нетерпляче на перший у Львові дебют.

— Будь відважна, справуйся добре, — пригадувала на відхідним директорка, Меланія Бордун, зморщивши по-своєму чоло в ознаку чималої турботи.

— Деклямуй гарно, не постидай нашої школи — строго наказувала терціянка Кася, та ще й накивувала пальцем.

День від'їзду прийшов. На перемиському двірці зібралися всі члени делеґації. Всі дорослі, поважні, статечні. Отець канцлер Михайло Гриценяк, Ольга Ціпановська, найстарша представниця громадянства. Від учительства: Марія Гривнакова, Антін Пушкар і Теодор Поліха. Євген Борис, делеґат від підприємців і ще дві особи, яких імен не всилі вже пригадати.

Між ними дрібне, кирпатеньке дівчатко, коротко підстрижене, з великою тафтовою кокардою, мовчазне і видимо збентежене.

В поїзді не було розмов. Я сиділа на краєчку лавки, щоб не пом'яти плісованої спіднички, раз-по-раз обтираючи носики мештиків, що чомусь не хотіли блищіти.

Моє серце товклося неспокійно, уста безнастанно повторяли промову і сплітали її з молитвами, просьбами о Божу поміч.

І тільки три срібні пояски на комірі мого мундурика говорили дуже промовисто, що особа — „делеґатка" від молоді ще дуже, дуже недосвідчена, і може трапитись всяке...

До Львова ми приїхали вчасно, щоб не спізнитись з привітаннями. Нашій групі признано одинадцяту годину перед полуднем.

Був ясний грудневий ранок. На Святоюрському сквері біліли інеєм кущі, збивались купками голуби, сновигали за їжею білочки, а сильний вітер збивав з кущів залишки посохлого листя.

І ось ми в просторій митрополичій почекальні, повній важких крісел і великої тиші.

Я ще й ще раз повторюю слова привіту, плутаю початок, забуваю закінчення, бачу і чую, як відкриваються великі двері, хрищуся і непевним кроком ступаю на червоний килим.

Чому ж той килим такий безконечно довгий, чому колишеться під ногами? Я іду здається сама, а зо стін дивляться на мене чиїсь мовчазні портрети, грають - колишуться скельця блискучих свічників, крутяться дзеркала і дорога, устелена килимом, здається вічністю.

А Він, великий, достойний і сивий, з довгою білою бородою, правдивий Святий Миколай сидить ген, за столом і любо всміхається до мене.

До дитячих очей тиснуться сльози, сльози зворушення, радости і безмежного щастя.

Я вже близько, ще один крок, ще віддих і мої сльози срібними горошинами зрошують щедро Митрополичу рясу.

Я забуваю за квіти, за промову, за все, ховаюся в обіймах теплах, добрих, батьківських, із серцем повним найкращих почуттів, як дар від перемиської молоді.

Так, „у двійку", з букетом у моїх руках, ми приймали делеґацію старших.

Митрополит лагідно вітався зо всіма, розпитував про життя - буття нашого міста, гладив мене по голові, втихомирював, хвалив блискучі пояски, а молоді Перемишля передав найкращий, найціннійший дар — Своє Благословення.

Михайло Сосновський

УККА — ЙОГО МИНУЛЕ, СУЧАСНЕ І ПЕРСПЕКТИВИ

2

ГОЛОВНІШІ АКЦІЇ УККА

Всі акції, що їх плянує і переводить УККА, мають за завдання не тільки скріплювати силу української етнічної групи в ЗСА, але також максимально причинитися до поліпшення положення українського народу в Україні. В цьому другому випадку йдеться про акції зовнішньо-політичного характеру з метою з'єднувати для української справи американські державні і політичні кола та американську публічну опінію в загальному.

Чи не найбільше зусиль та уваги під кінець 1960-х років було присвячено справі підготови, а відтак переведення Першого Світового Конґресу Вільних Українців (СКВУ), що відбувся в Ню Йорку 1967 року. Без активної співучасти УККА і без фінансової допомоги американських українців не було б можливим допровадити до успішного завершення українського зорганізованого життя в діяспорі і до утворення загальноукраїнського громадського світового центру. В лютому 1959 року на Сьомому Конґресі Американських Українців було схвалено резолюцію в справі „посилення і матеріяльної та моральної підтримки законопроєктів, спрямованих на відкриття у Вашингтоні пам'ятника Тарасові Шевченкові", враховуючи ініціятиву і заходи та конкретну акцію Українського Народного Союзу вже від 1956 року. Це велике зусилля української громади в ЗСА закінчилося спорудою у Вашингтоні пам'ятника літом 1964 року. Окремо треба відзначити акцію, що стосується Світової виставки в Ню Йорку, в якій прийняли активну участь американські українці.

Коли ж говорити про стисло зовнішній аспект діяльности УККА, то в цьому випадку треба згадати акцію щорічного відзначування в Конґресі, губернаторами стейтів, посадниками міст тощо роковин 22-го січня, що прийняло вже практично традиційний характер. Далі, це активна участь у відзначуванні Тижня поневолених націй, що також відбувається кожного року і має загальноамериканський характер.

Окрему ролю на зовнішньому відтинку відіграють видання УККА, зокрема англомовний „Український квартальник", що появляється вже 30-тий рік. Щоб познайомити найбільше число американських громадян з поточними українськими проблемами, УККА декілька разів публікував спеціяльні повідомлення у найбільш впливових американських щоденниках. Коли ж мова про безпосередні контакти і зв'язки з урядовими чинниками у Вашингтоні, то в основному їх головний тягар спочиває на президентові УККА проф. Л. Добрянському. З його ініціятиви були переведені різні свідчення на форумах конґресових комісій, наприклад, в справі американських консульств в Україні, статусу УССР, політики відпруження. Останньо була внесена резолюція про конечність відновлення в СССР знищених режимом українських Церков.

Щоб краще розгорнути зовнішню діяльність, УККА є членом Американської Ради для Світової Свободи (проф. Л. Добрянський і д-р В. Душник є членами екзекутиви Ради), Всеамериканської Конференції для Поборювання Комунізму, Конференції Американців Східньо- і Центральноевропейського Походження, Національного Комітету Поневолених Націй. Незалежно від цього делеґати УККА беруть участь посередньо у праці Світової Антикомуністичної Ліґи.

Важливими є контакти УККА з амбасадою ЗСА при Об'єднаних Націях, зокрема, коли йдеться про такі справи, як обговорення на форумі ОН питання топтання прав українського народу в СССР, засудів тощо. Добросусідські взаємини втримує УККА з центральними репрезентаціями інших національних груп: поляками, білорусами, литовцями, естонцями, лотишами, болгарами, чехами і словаками, альбанцями, грузинами, вірменами. З цими організаціями УККА обмінюється інформаціями та досвідом.

КУПІВЛЯ ВЛАСНОГО ДОМУ

25 листопада ц. р. на основі рішення Екзекутиви УККА остаточно завершено купівлю власного дому для централі УККА на спілку з Союзом Українок Америки (СУА). Згідно з наміченим пляном, у новонабутому будинку буде приміщуватися бюро УККА, а також будуть влаштовані відділи: архівних матеріялів, редакційний, ґалерія історичних осіб і подій (українське поселення в ЗСА у фотографіях), Шкільна Рада.

ПЕРСПЕКТИВИ НА ЗАВТРА

З поданого загального огляду діяльности УККА можна бачити не тільки обсяг цієї діяльности, а також зорієнтуватися у її змісті та характері. Загальний огляд, однак, не розкриває подробиць, не ілюструє труднощів і ускладнень, які неминучі у його роду громадській і політичній праці. На це в першу міру звернув увагу мгр І. Базарко, вказуючи на одну превiажливу справу, що заторкує наше майбутнє у цій країні, а саме справу приєднання до праці молодого покоління. „Старше покоління, яке було активне, померло або вмирає, молоде покоління досі не включилося в нашу працю", — заявив він у розмові, висловлюючи думку, що головна відповідальність за це лежить на наших професійних організаціях.

Фактичний стан дійсно є кепський, і було б помилкою його закривати чи примикати на нього очі. Самий стан бюра УККА є найкращим свідоцтвом очевидних труднощів, що їх мусить мати українська центральна репрезентація в ЗСА. Для праці у обсягу, який ми з'ясовували, потрібно цілого штабу працівників, а в багатьох випадках справжніх знавців проблематики, які могли б ефективно вести не тільки внутрішню діяльність, а в пер-

(Закінчення на стор. 3-ій)

ДЕЛЕГАТИ 28 КОНВЕНЦІЇ УНСОЮЗУ! ЧИ ВИ ВЖЕ ВИКОНАЛИ СВІЙ ОБОВ'ЯЗОК Й ПРИДБАЛИ „ДЕЛЕГАТСЬКУ ДЕСЯТКУ" НОВИХ ЧЛЕНІВ? ВЧИНІТЬ ЦЕ НЕГАЙНО, ЩЕ ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ ЦЬОГО РОКУ!

Палата Репрезентантів схвалила підвишку в пенсіях для ветеранів

Вашингтон. — Палата Репрезентантів у понеділок, 9 грудня, схвалила законопроєкт, який пропонує збільшити на 12 відсотків пенсії для більше ніж 2-ох мільйонів ветеранів і для майже 1-го мільйона вдів ветеранів, так що самітній ветеран відтепер міг би одержувати до 3,000 долярів пенсії, а ветерани з родинами могли б одержувати до 4,200 долярів річно. У Палаті Репрезентантів 357 конгресменів голосували за цим законопроєктом, а тільки один голосував проти. Законопроєкт тепер піде на розгляд Сенату.

Школа Українознавства Т-ва „Самопоміч" в Ню Йорку

повідомляє, що

СХОДИНИ БАТЬКІВСЬКОГО КОМІТЕТУ

відбудуться в суботу, 14-го грудня 1974 р. о год. 9-ій ранку в школі св. Юра.

УПРАВА

Замість квітів на свіжу могилу Св. п. о. СТЕФАНА ГОРОДЕЦЬКОГО зложили 50 дол. на Фонд Братства УСС: ВП.: інж. Роман Гаврилюк, інж. Володимир і Богданна Гнатківські, інж. Юрій і Марія Гончаренко, інж. Ярослав і Слава Рубель та інж. Зенон і Віра Салевич.

Відбулася конференція Европейського Спільного Ринку

Париж. — У вівторок, 10 грудня тут закінчилася дводенна конференція представників держав-членів Европейського Спільного Ринку. Згідно з повідомленнями, конференція не внесла ніяких новостей в економічну політику західньої Европи, не рахуючи деяких узгіднень щодо спільного фронту на відтинку „нафтової дипломатії" і полегшення умов участи Великобританії у Спільному Ринку. Коли йдеться про справу нафти, то у комунікаті говориться, що представники західньо-европейських урядів обговорили питання співпраці з країнами-продуцентами нафти. Західньоевропейські держави, за винятком Франції, погодилися включитися до заініційованої урядом ЗСА Інтернаціональної Енергетичної Агенції, об'єднання країн-імпортерів нафти, яка має забезпечити спільний фронт цих країн в обличчі тиску країн-продуцентів нафти.

АКАДЕМІЧНИЙ ВЕЧІР В НЮ ГЕЙВЕНІ

Ню Гейвен, Конн. — Студентське Т-во ім. М. Грушевського та Т-во Прихильників Української Народної Республіки в Ню Гейвен, Конн., влаштовують Академічний Вечір, в програмі якого доповідь виголосить д-р Ярослав К .Туркало на тему: „Польська держава й українці". Доповідь буде ілюстрована кольоровими фотографіями. Вечір відбудеться в неділю, 15-го грудня ц. р. о год. 3-ій по полудні в залі при українській церкві, 589 Джордж вулиці.

УККА — його минуле, сучасне і перспективи

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Тема: УККА — його минуле і сучасне та перспективи. Розмовляють (зліва): ред. М. Сосновський, мґр Іван Базарко та д-р Володимир Душник.

шій мірі зовнішньополітичну. Це питання далеко не розв'язане і досить такий стан дивний для постороннього спостерігача і дивне те, що досі „все по старому".

У цьому контексті пригадуються вже два останні конгреси, де ця справа була актуальна, пригадується навіть дуже інтенсивна дискусія між „батьками" і „дітьми" на останньому конгресі. Одночасно, на жаль, пригадуються також і слова одного з відповідальних діячів з Екзекутиви УККА, який тоді, виступаючи проти допущення представника молодшого покоління до Екзекутиви, мотивував це тим, що „молодим ще треба вчитися, добувати досвід, а не сягати по позиції". Йшлося вже тоді про молодих людей-професіоналістів на відповідальних посадах у підприємствах чи в державній адміністрації, які, однак, чомусь не були „гідні" стати членами Екзекутиви УККА. Очевидно, така політика з минулого, яка можливо покутує в декого ще й по сьогодні, важко мститься, бо не підховано зміни, не забезпечено пляново власного майбутнього, а намаганням зберігати нічим неоправдану „ексклюзивність" і особовий статус кво, — звужено природну базу, яка таке майбутнє могла б забезпечити.

Ця критична заввага, що стосується майбутнього УККА, в нічому не применшує ні ваги, ні значення цієї української репрезентаційної централі в ЗСА. Наш інтерес вимагає, щоб ця централя як найкраще розвивалася, щоб мала запевнене майбутнє і щоб дійсно була вирішальним фактором на шляху нашого розвитку і росту у цьому незвичайно критичному і переломовому періоді нашого громадського життя тут в ЗСА і там в Україні. Таким фактором УККА буде і виконувати свою ролю, якщо він у можливо найкоротшому часі знайде відповідне поповнення серед вже дуже численних кадрів української інтелігенції і прекрасних фахівців у різних ділянках.

Ці конечні зміни вимагають це деякого часу, а у міжчасі українська спільнота без уваги на такі і інші свої погляди і переконання, без уваги також на таку чи іншу оцінку дотеперішньої діяльности УККА, повинна дати йому свою максимальну і всебічну моральну і матеріяльну підтримку. Попри всі негативи і недоліки існують позитиви, а найважливіший позитив є хоча б навіть цей один, що така центральна у нас репрезентація існує і розвиває в мірі своїх сил і можливостей діяльність.

(Кінець)

УКРАЇНСЬКІ ДИСИДЕНТИ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

reported publication of two issues of the underground "Ukrainian Herald" last fall that called for a coordinated anti-Russian movement.

"We will attempt to unite further around our organ all democratic, anticolonial groups in Ukraine," the "Herald" said. "It is only in this direction that we can foresee progress in spreading the struggle for national liberation and democracy."

But the dissidents circulating the manifesto and the Moroz poster-like flyer said they were a different group from that publishing the clandestine Ukrainian "Herald" although there was some overlap in membership.

"We are attempting to organize an action-oriented group, a real organization," said one of the authors of the manifesto in an interview here. "We frankly are unsure of our success for the authorities are trying very hard with their secret police to break us up and already there have been some arrests."

Vague program

The group's program remains vague, however, with one faction advocating public protests, another the organization of discontented workers in industrial areas and a third the formation of a movement of intellectuals to lay the groundwork for later action.

The group is far more organized, despite these divisions, than most dissident groups ever become in the Soviet Union. It already has access, it seems, to both a small printing press and to photocopying machines. It also seems to have established something of a network through Ukraine with members daring enough to distribute anti-Soviet flyers in the major cities.

News about the condition of Mr. Moroz, whose plight has been given international publicity by Ukrainians in the United States, Canada, Australia and Western Europe, is thin. The latest reports are that his condition continues to deteriorate.

He began his avowed hunger strike until death to seek a transfer from Vladimir Prison, the Soviet Union's toughest, to a labor camp. He said he was going crazy in Vladimir.

Mr. Moroz was sentenced to six years in prison, followed by three in a labor camp and five in Siberian exile in 1970 for "anti-Soviet" activity. He had served a four-year labor camp term in the late 1960's for "anti-Soviet propaganda and agitation" following his denunciation of "the Russification of Ukraine."

Soviet authorities recently have answered charges of political repression and cruelty in the Moroz case after ingoring Western criticism for several months.

In a long broadcast for foreign audiences recently, Radio Kiev accused Mr. Moroz of telling students during his time as a history teacher that Ukraine must secede from the Soviet Union by force and be transformed into a bourgeois state."

смося. Україна може залишитись соціалістичною, але вона не сміє залишитись совєтською, бо це є рівнозначним із поголошенням її Росією".

Маніфест появився вслід за виданими, — як інформовано, — двома випусками підпільного „Українського вісника" минулої осени, який закликав до координованого протиросійського руху.

„Ми будемо намагатися ще більше об'єднати довкруги нашого органу всі демократичні, протиколоніяльні групи в Україні" — твердив „Вісник". „Це є єдиний напрямок, на якому ми передбачаємо поступ на шляху поширення боротьби за національне визволення і демократію".

Але дисиденти, які поширюють маніфест і летючки формату афіш, заявляють, що вони становлять іншу групу від цієї, що публікує підпільний „Український вісник", хоча тут і там є деякі ті самі члени.

„Ми намагаємося зорганізувати зорієнтовану на акцію групу, дійсну організацію" — заявив один з авторів маніфесту тут в інтерв'ю. „Ми насправді не є певні щодо нашого успіху, бо влада намагається з допомогою таємної поліції нас розбити і вже відбулися деякі арешти".

Неясна програма

Програма групи остається далі невиразна, при чому одна фракція пропонує публічні протести, інша — організацію незадоволених робітників у промислових районах, третя — формування руху інтелектуалістів, щоб покласти підвалини під акцію в майбутньому.

Група є набагато краще зорганізована, не зважаючи на всі ці розбіжності, від будь - якої досі дисидентської групи у Совєтському Союзі. Вона має, як видається, доступ до малої друкарської машини і також до фотокопіювальних машин. Видається також, що вона розвинула щось у роді сітки по Україні з членами, які відважуються поширювати протисовєтські летючки у більших містах.

Вістки про стан Мороза, доля якого набрала міжнародного розголосу у висліді акції українців в ЗСА, Канаді, Австралії і Західній Европі, є скупі. Найновіші вістки є, що його стан погіршується. Він почав свій заповіджений голодовий страйк до смерти, намагаючися домогтися перенесення з Владимирської тюрми, яка є найстрогішою у Совєтському Союзі, до табору праці. Він заявив, що він божеволіє у Владимирі.

Мороза засуджено на шість років ув'язнення та на три роки таборів праці і п'ять років заслання на Сибірі в 1970 році за „антисовєтську" активність. Він вже відбув чотири роки у таборі праці під кінець 60-их років за „антисовєтську пропаганду і агітацію", коли він виступив із засудженням „русифікації України".

Совєтська влада в останньому часі почала відповідати на обвинувачення щодо стосування політичних репресій і жорстокости у випадку Мороза, після промовчування упродовж кількох місяців критики на Заході..."

МИ І ОБ'ЄДНАНІ НАЦІЇ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

і за які прийдеться направляти занедбане. Якщо ми й надалі будемо стояти осторонь ОН, то ця помилка може стати навіть трагічною.

З дотеперішньої поведінки українських політичних проводів можна винести, що вони мало зацікавлені працею на терені ОН. Залишити надалі це поле неораним — не сміємо, тому до слова мусить прийти громадський сектор, себто СКВУ. Ніхто не має права зводити українську державно - визвольну проблему до дрібних міжпартійних чи особисто престижевих порахунків. Проблема вимагає дії і то пляновoї та систематичної, яку громадський сектор із СКВУ в проводі спроможний дати. Слово за громадським сектором.

ПРОВЕДІТЬ СВЯТОЧНО, РОДИННО, ВЕСЕЛО, СПОКІЙНО

РІЗДВЯНІ СВЯТА НА СОЮЗІВЦІ!

Веселих Свят

У вівторок, 24-го грудня 1974 р.

СВЯТА ВЕЧЕРЯ

з ТРАДИЦІЙНИМИ 12-ма СТРАВАМИ

До колядок під час і по вечері приграватиме оркестра Б. ГІРНЯКА

•

У вівторок, 31-го грудня 1974 р.

ЗУСТРІЧ НОВОГО РОКУ

з новорічною програмою.

НОВОРІЧНА ВЕЧЕРЯ тільки на замовлення.

•

У понеділок 6-го січня 1975 р.

СВЯТА ВЕЧЕРЯ

з ТРАДИЦІЙНИМИ 12-ма СТРАВАМИ

Merry Christmas

Союзівка Різдвяне Меню

1 Просфора
2 Борщ з вушками
3 Картоплляники з грибовим сосом
4 Варений корон в галяреті
5 Голубці з грибами
6 Вареники з картоплею
7 Вареники з капустою
8 Галушки з сливами
9 Смажена риба з хріновим сосом
10 Яблучний пиріг
11 Компот з овочів
12 Кутя з медом і маком

Чай - Кава

Soyuzivka Christmas Dinner

1 Prosphora
2 Borshch with dumplings
3 Kartoplyanyky with mushroom sauce
4 Boiled carp in gelatin
5 Holubtsi with mushrooms
6 Varenyky with potatoes
7 Varenyky with cabbage
8 Prune dumplings
9 Filet of sole with horseradish sauce
10 Apple strudel
11 Fruit compote
12 Kutya (whole wheat with honey and poppyseed)

Coffee - Tea

Замовлення слати:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

Name ....
Address ....
....

В Волочий Сороковий День відходу у Вічність Нашої Найдорожчої Донечки і Сестри

бл. п.

ЛЮДМИЛИ МАЛАХОВ

буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

у суботу, 14-го грудня 1974 року

о год. 11-ій рано
в церкві СВЯТОГО ВОЛОДИМИРА
160-170 West 82nd Street, N. Y.

Про молитви за душу Покійної просять опечалені горем

БАТЬКИ З РОДИНОЮ

У двадцяту річницю смерти нашого Найдорожчого Батька

бл. п.

о. ПЕТРА ПРОЦИКА

довголітнього пароха Грималова і Струсова
та у шістнадцяту річницю смерти
нашої Найдорожчої Матері

бл. п.

МАРІЇ ПРОЦИК з дому ҐЕҐЕЙЧУК

будуть відправлені

Заупокійні Святі Літургії з Панахидою

в понеділок 16-го грудня 1974 р.
у свято-Миколаївській церкві в Торонті, Канада
о год. 8.30 ранку,
у церкві Чесного Хреста в Асторії, Н. Й. ЗСА
о год. 7.30 ранку,
і у катедральному Храмі св. Андрея Первозваного
у Мюнхені, Німеччина

Марія, Софія, Евгенія, Іван, Володимир і Лідія
— діти
з родинами в Канаді, ЗСА, Німеччині й Україні.

Ділимося сумною вісткою з Приятелями та Земляками, головно з Бережанщини, що в середу дня 4-го грудня 1974 року відійшов на вічний спочинок в Чикаґо, Ілліной

✝

бл. п.

ПАВЛО РИЖЕВСЬКИЙ

маґістер фармації, проживши 65 літ. Залишив в смутку дружину ОЛЬГУ, дочку ЛІДІЮ та Рідних в краю.

Член Укр. Народного Союзу ім. св. Стефана ч. 221; член Секції Укр. Фармацевтів при УЛТПА, відд. Ілліной.

Парастас і Панахида були відправлені в Погребному Заведенні КАЛИНА 2321 West Chicago Ave. в четвер і п'ятницю о год. 7 веч. а похорон відбувся в суботу дня 7-го грудня о год. 10.30 рано з Погребного Заведення до церкви Святих Володимира й Ольги, та на цвинтар Св. о. Миколая.

Нехай Американська земля буде Йому легкою

УЛТПА Відд. ІЛЛІНОЙ — СЕКЦ. УКР. ФАРМАЦЕВТІВ.
Голова д-р Гр. Щербанюк, д-р М. Головатий.

Український Народний Дім
140 PROSPECT AVE. IRVINGTON, N. J.
— влаштовує —
в суботу 14-го грудня 1974 р.
Початок — год. 8-ма вечора

ВЕСЕЛИЙ ВЕЧІР ПІД АНДРІЯ

Рівночасно запрошуємо на цьогорічну Традиційну Зустріч Нового Року.
Столики просимо замовляти особисто або телефонічно в Канцелярії УНДому.
Тел. 375-0156 або 372-9868.

- В програмі Вечора беруть участь: жіночий квартет „КАЛИНА"; відомий гуморист СТЕФАН МАҐМЕТ; АНСАМБЛЬ БАНДУРИСТІВ під проводом В. ЮРКЕВИЧА; українська танцювальна група „ГОПАК" під проводом панства САЛАБУНІВ.
- Програмою Вечора проводить пані ІВАННА КОНОНІВ, музичний супровід проф. Б. БАЗАЛЯ.
- Після програми, при столиках чай, солодке, та вигравні.
- Управа УНДому запрошує Шановне Громадянство та Молодь Ірвінґтону, Нюарку та околиць до участи. Дохід з імпрези призначений на розбудову УНДому.

Посвячення пам'ятника

В суботу 2-го листопада ц. р. на українському православному цвинтарі в Бавнд Бруку, на запрошення Марії Миколаєнко відбулася Панахида і посвячення Пам'ятника на могилі її мужа, бл. пам. інж. Івана Миколаєнка — полковника Армії УНР, кол. адьютанта начального вождя УГА і командуючого Армією УНР-нині бл. п. ген. полковника Михайла Омеляновича-Павленка та кол. наказного отамана Українського Вільного Козацтва в Польщі.

Панахиду і посвячення Пам'ятника довершив митрофор. протоієрей о. Павло Фалько при співучасті, протоієрея о. Франка Істошина і протодиякона о. Володимира Поліщука. Збірним хором диригував проф. І. Паливода. Під час Панахиди представники Комбатантських організацій тримали два прапори, бойовий прапор 3-ої Залізної дивізії Армії УНР і прапор Відділів ОбВУА з Вашингтону, до якого належав покійний полковник І. Миколаєнко.

На цій урочистості були присутні: Марія Миколаєнко дружина Покійного, ближча й дальша родина, а зокрема представники Комбатанських і політично-громадських організацій. З близьких до до родини Покійного були: Остап Зинюк з дружиною, ред. М. Бігун зі сином, сотник-мистець В. Семянців — учасник Зимового Походу разом з Покійним, Оля Щебякіна, д-р А. Гуменюк і Віра Сокіл та інш.

Побратими по зброї: Генштабу ген. — хор. А. Валійський заст. керівника Ресорту Військових Справ ВО УНРади, проф. мистець — маляр П. П. Холодний, проф. Наталія Андрієвна Холодна. Голова УНДС в Америці полк. П. Самойлів, голова Збірної Станиці СУВА в Ню Йорку пполк. Дм. Бакум, голова Орденської Ради П. Майор І. Винник, редактор „Тризуба" пполк. — інж. Івасишин, ред. проф. Михайло Кучерчлен Гол. Управи УНДС, полк. Василь Задоянний. Від Головної Управи Українського Вільного Козацтва в ЗСА сот. Богдан Дачківський. Під час трапези з короткими спогадами про Покійного заслуженого воїна, бл. пам. полк. І. Миколаєнка виступали: Б. Дачківський і ред. М. Бігун. Тостмайстером був пполк. П. Самойлів.

Перед закінченням трапези Марія Миколаєнко доручила пор. О. Зинюкові проголосити список установ і організацій, на потребу яких в пам'ять Покійного мужа бл. п. полковника Івана Миколаєнко п-і Марія склала пожертви в сумі 350.00 дол. Цю суму п-і М. Миколаєнко доручила пполк. Д. Бакумові переслати установам і організаціям, згідно зі списком. На закінчення трапези молитву прочитав протодиякон о. Володимир Поліщук.

Щедра жертвенність від п-і Марії Миколаєнко після смерти Покійного мужа бл. п. полковника Івана Миколаєнка протягом майже 2-ох років заслуговує найбільшого признання та гідна наслідування.

Д. Б.

Листопадове свято в Бруклині

Листопадове свято в північному Бруклині, що відбулося в неділю 17-го листопада пройшло під знаком вшанування 60-ліття Українських Січових Стрільців.

По відспіванні Американського гимну та „Гей у лузі", хором при церкві св. Духа під керівництвом маестра Л. Рейнаровича, свято відкрив голова місцевого відділу УККА Богдан Карась.

Голова попросив однохвилинною мовчанкою вшанувати впавших на полі слави Українських Січових Стрільців.

Присутнім учасникам визвольних змагань, — д-р Р. Зарицькому, Врублевському та на руки присутньому УС-С-ові Самійлові Ровдичеві, передав п. Карась, усім УС-С-ам від бруклинської громади, поклін та найсердечніші побажання, а присутні відспівали многоліттєвіє.

Глибоко змістовний реферат виголосив мгр. Ю. Волошин.

В першій частині грограми виступив маестро Лев Рейнарович із двома піснями: „Ой нагнувся дуб високий" та „І в мене був свій рідний край". Другу точку виконали в дуже владнім дуеті Т. Шайда і Л. Рейнарович, співали пісні: „Коли ви вмирали" та „Ой у полі верба".

Парохіяльний хор закінчив першу частину свята, виконували чотири пісні; фортепіяновий супровід спочивав у руках досвідченого Тараса Левицького.

Друга частина свята заслуговує на особливе відзначення, бо це вперше молоді бруклинські бандуристи із Школи гри на бандурі в Ню Йорку під кер. о. С. Пастухова, взяли участь у святі. В підсиленому складі додаткових учнів, прибули вони зі своїм адміністратором М. Чорним, щоб віддати пошану великій події. Молодих бандуристів і школу представив Б. Карась, та подав до відома, що виконання своїх пісень бандуристи присвячують Українським Січовим Стрільцям.

Лідія Чорна, Ярчик Саленко та Марко Івасиків, розпочали свій виступ точками: „В зеленім гаю", „Гей нам хлопці до зброї" та „Гей на горі". До них потім долучились: Лінда Ларсон, Христя Кінь, Зенон Бахір та Івась Карась. Ця маленька група з велико понад 50 особової школи, прекрасно виконала три дальші пісні. Публіка нагороджувала кожну їх точку рясними оплесками, а коли заповіджено, що молоді бандуристи просять на сцену УСС-са Самійла Ровдича, щоб зробити собі з ним спільну знімку - вибухли спонтанні оплески.

Блестіли сльози в очах сивого УСС-уса, він помітно був зворушений, але його серце було виповнене радістю, бо пошана була виявлена не тільки для нього, але для цілого легіону УСС. Внуки його товаришів, далеко від рідної Маківки, Лисоні Бережан, Стрипи, — далеко від Золотоверхого Києва — оцінили їх добре діло.

На закінчення члени Визвольного Фронту вдало виконали інсценізацію М. Черкасенка „Легіт вітру", в якій брали участь: Федір Лукіянський, Володимир Сметанюк, п. Досяк та члени юного Сума.

Багато праці крім виконавців у приготуванні цього як і кожного іншого свята в бруклинській громаді, вложила п-ні М. Рейнарович.

Свято закінчено національним гимном. Маестро Рейнарович подякував усім за труд і громаді за численну участь.

НЮЙОРКСЬКА ПЛАСТОВА СТАНИЦЯ У 30-РІЧЧЯ СМЕРТИ МИТРОПОЛИТА АНДРЕЯ

Ню Йорк. — У неділю, 15-го грудня ц.р., всі пластуни нюйоркської Станиці, разом із громадянством, відзначать 30-річчя смерти Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, покровителя і добродія Пласту. О год. 11:30 рано відбудеться збірка всіх пластових частин з прапорами перед Пластовим Домом, а опісля участь у Торжественній Службі Божій в церкві св. Юра о год. 12-ій.

О годині 4:30 по пол. у Фешин Інституту при 225 Захід 24-та вулиця відбудеться Святочна Академія, в якій пластуни також візьмуть участь, щоб вшанувати пам'ять цього Приятеля української пластової молоді.

MALE

MAIL CLERK WALL Street
Hours 8 a.m. — 5 p.m. or 1 pm — 9 pm. Duties include sorting and distributing mail and operation of buster and de-colater.
Use of English necessary, starting salary $100 — 125 Good benefits. — call (212) 374-1515 ext. 495, or visit
The First Boston Corp.
Personnel Office, 12 floor. 20 Exchange Pl. (1 bl. south of Wall St.) NYC.

Experienced
DRAGLINE OPERATOR
(54-B) — 5-day week. Steady year round work, vacation, holiday, high wages. Call High Point Sanitation Company, Washington, N.J. for appointment. (201) 689-7070 during business hours. After hours call (201) 637-4718 after 6 pm.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСоюзу

П'ЯТНИЦЯ, 13-го ГРУДНЯ, 1974

НЮАРК-ІРВІНГТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Зап. Січ Відділ 371, о год. 7 вечора в залі УНДому в Ірвінгтоні. Прохається членів вирівняти залеглі вкладки.

Стефанія Стеців — гол.
В. Шипка — заст. гол.
Леся Назарук — касир
Ю. Барашок — фін. секр.

НЕДІЛЯ 15-го ГРУДНЯ

НЮАРК, Н. Дж. Місячні збори Б-ва св. Івана Хрестителя 76-го Відд. о год. 1-ій по полудні в укр. кат. школі при Санфорд і Айві вул. Проситься членів прибути і вирівнати залеглі вкладки.

В. Боярський — гол.
М. Демчук — секр.
Т. Клебан — кас.

СУБОТА 21-го ГРУДНЯ

АСТОРІЯ, Н. Й. Річні Загальні Збори Т-ва св. Миколая — 5-ий Відділ УНСоюзу о год. 6-ій вечора в Авдиторії української католицької церкви Чесного Хреста при 37-09 31-ша евеня в Асторії, Н. Й. На порядку нарад: звіти Управи і К. комісії, дискусія над звітами та вибір нової Управи на 1975 рік. В річних Зборах візьмуть участь члени Екзекутиви УНСоюзу. Збори відбудуться одну годину пізніше без огляду на кількість членів і будуть важними. Проситься усіх членів прибути. В. Левенець — голова, М. Хоманчук — фінансовий секретар, Маріянна Климишин — касир.

НЕДІЛЯ 22-го ГРУДНЯ

КАРНЕГІ, Па. Річні Збори Відділу 481 ім. Івана Франка відбудуться в неділю, 22 грудня ц. р. о год. 2-ій по полудні в залі укр. кат. церкви Пресв. Трійці. На порядку нарад: вибір Управи на рік 1975.

УПРАВА

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

ПОВІДОМЛЕННЯ
Членам і Відділам УНСоюзу

Повідомляємо Членів і Відділи УНСоюзу, що з уваги на закінчення року, Головна Канцелярія УНСоюзу мусить замкнути рахунки та здепонувати у банках гроші, одержані від Відділів,

не пізніше, як вполудне 31-го ГРУДНЯ 1974 р.

Гроші, присланi пізніше вже не зможуть бути зачислені на 1974 рік. З уваги на це, закликаємо всіх Членів УНСоюзу заплатити вкладки, платні в цьому місяці, якнайскоріше, а всі Відділи УНСоюзу вислати розчислення і гроші так скоро, щоб вони наспіли до Головної Канцелярії не пізніше, як у ВІВТОРОК, 31-го ГРУДНЯ 1974 року до полудня.

Звертається увагу на те, що Відділи, які спізняться з присилкою вкладок, будуть подані як довжники в річному звіті.

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

ПОДВОЇЛИСЯ ЦІНИ Й ПОДВОЇЛИСЯ ВАШІ ЗАРОБІТКИ. ЧАС ВАМ ПОДВОЇТИ СВОЄ ЖИТТЄВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ СОЮЗІ!

Не буде підвишки за оголошення святочних побажань у „Свободі"

Адміністрація „СВОБОДИ" повідомляє, що йдучи назустріч загальним побажанням, вона й в цьому році призначить окремі шпальти збільшеного Різдвяного числа на оголошення традиційних святочних привітів і побажань. Мимо того, що у зв'язку із постійним ростом коштів паперу і друку „Свобода" вже заповіла підвишку цін за оголошення, ця підвишка не відноситиметься до цьогорічних оголошень святочних побажань.

ЦІНИ ОГОЛОШЕНЬ:

1 цаль через 1 шпальту	$ 3.00
1 цаль через 2 шпальти	5.00
2 цалі через 2 шпальти	10.00
3 цалі через 2 шпальти	15.00
4 цалі через 2 шпальти	20.00
5 цалів через 2 шпальти	25.00
6 цалів через 2 шпальти	30.00

та в інших розмірах.

Треба сподіватися, що загал нашого Громадянства використає цю нагоду, щоб передати свої традиційні побажання та дати про себе знати своїм рідним, приятелям та знайомим навіть в найдальших закутинах світу, куди навряд чи звичайна пошта занесла б таку вістку. Великий тираж „СВОБОДИ" та відповідний зміст збільшеного святочного числа, надають таким побажанням окремої вартости і значення.

ОГОЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ
за новим стилем до 14-го ГРУДНЯ 1974 року
за старим стилем до 30-го ГРУДНЯ 1974 року

При замовленні, ПРОШУ ЗАЗНАЧУВАТИ НА КОТРІ СВЯТА. Оголошення будуть поміщені в порядку їхнього приходу, в першому числі ті ,що скоріше надішлють свої замовлення.

Зголошення святочних побажань, РАЗОМ З ГРОШЕВОЮ ОПЛАТОЮ, залежно від величини оголошень, надсилати до:

"SVOBODA"
83 Grand Street Jersey City, N.J. 07303

ARKA Company DEPARTMENT STORE
48 E. 7th St.
Tel. GR 3-3550. New York, 10003
МАШИНКИ для ПИСАННЯ: європейські „Олімпія", звичайні та електричні.

Українське Висилкове Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: (212) 475-7430
ВИСИЛАЄ ПАЧКИ З ОДЯГОМ І ХАРЧАМИ В УКРАЇНУ І ДО СССР. Маємо на складі все потрібне до висилки. Посилаємо також РУБЛЕВІ ЦЕРТИФІКАТИ, АВТА, МОТОЦИКЛИ, ХОЛОДИЛЬНИКИ І ТЕЛЕВІЗОРИ. Урядові години: від понед. до п'ятниці 8:30-6:00 в., в суб. 8:30-5:00 в. В неділю, від 10-1 по пол.

FEMALE

RECEPTIONIST-GUARD
Wall St. — leading investment Banking firm, seek individual to direct and control visitors. Pleasant surrounding's. Use of English necessary. Hours 8:30 — 5:30 Starting salary $ 110 good benefits. Call: (212) 374-1515 ext. 495, or visit The First Boston Corp. Personnel office 12 floor. 20 Exchange Pl. (1 bl. south of Wall St. NYC.

REAL ESTATE

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ АБО КУПИТИ
БУДИНОК, БИЗНЕС, ЗЕМЛЮ
звертайтеся до
УКРАЇНСЬКОЇ ФІРМИ
GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

У справі купівлі та продажу домів, як також помешкань зголосіться до нас.
JANCEWYCZ-LEPCAN REALTORS
(212) 849-5099
Веч. (212) 847-7075

GLEN SPEY AREA
COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McKean
DAVIS R. CHANT
REALTORS
BARRYVILLE, N.Y.
(914) 956-8426

Funeral Directors

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
McNERNEY BURNADZ FUNERAL HOME
371 Lakeview Avenue
Clifton, N.J.
Phone (201) 772-1880
R. H. Burnadz — J. J. McNerney
Funeral Directors
Chapels available through out the Metropolitan Area.

SINKOWSKY
FUNERAL SERVICE
3535 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475
Директор ЙОСИФ СЕНКОВСЬКИЙ
Завідує влаштуванням похоронів в каплицях, положених в кожнім районі міста. Похорони по мінімальних цінах.

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

ЗОЯ МАРКОВИЧ
„СПІВАЮТЬ СОЛОВЕЙКИ"
2-ий ЗБІРНИК ПІСЕНЬ НА ТРИ ГОЛОСИ З ФОРТЕПІЯНОВИМ СУПРОВОДОМ
- обкладинка роботи мистця Едварда Козака
- містить 17 пісень 54 стор. повстанські, стрілецькі, народні, пісні до слів Тараса Шевченка, пісні легкого жанру та інші.
- Збірник є добрий для вокального тріо, різного роду хорів, а також є дуже добрий підручник для шкіл.
- Ціна $5.50 з пересилкою
- набути можна у авторки

ZOYA MARKOWYCZ
1127 W. Duncannon Ave.
PHILADELPHIA, Pa. 19141

ДО ЗЕМЛЯКІВ СТРИЙЩИНИ

Редакційна Колегія Альманаху „Стрийщина" звертається до кол. мешканців Стрийщини з проханням присилати світлини для Альманаху. У нашій збірці найкраще є заступлена в світлинах організаційно-освітня та економічна діяльність. Бракує світлин до статтей з ділянок географії, археології, геології, історії, краєвидів поодиноких місцевостей Стрия, Сколього, Долини, Рожнітова, Болехова, Жидачева, Журавна, Розділу, Моршина, Миколаєва н/Д. сіл, рік, гір і ін.

Просимо присилати такі світлини, можливо скоро. Вони будуть повернені власникам з появою книги. Слати на адресу:

Mrs. IRYNA PELENSKA
2652 EVALINE STREET
DETROIT, MICH. 48212

Федеральна Кредитова Кооператива "САМОПОМІЧ" в Ню Йорку
Дивіденда від членських ощадностей підвищена до 5¾%=$5.88
від сто долярів річно
якщо не вибираєте чвертьрічної дивіденди
ВІДСОТКИ ВІД ПОЗИЧОК НЕ ПІДВИЩЕНІ
Позички особисті і гіпотечні (моргеджі) до сплати в догідних ратах.
Self Reliance (N.Y.) Federal Credit Union
108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003
Tel. (212) 473-7310

Телеф. (201) 372-0468
ROSE-HILL MONUMENTS'
184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELINSKY — ПИЛИП ЧУЙ
ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В.С. БАВНД БРУК, НЮ ДЖЕРЗІ.
GRANITE • MARBLE • BRONZE

ЩЕ НЕ ПІЗНО замовити в УКРАЇНСЬКОМУ Висилковому Підприємстві „ЧАЙКА"

мистецькі та пожиточні речі. В нашому каталозі ми повідомляли, що подані ціни обов'язують лише до 31-го грудня біжучого року. Після цієї дати ми не зможемо запевнити доставу замовлених предметів по давних цінах. Якщо Ви бажаєте замовити тепер з доставою на пізніше, ми затримаємо Вашу посилку по отриманні зачету у висоті 20 відсотків вартости замовлення. Коли Ви не одержали нашого Каталогу, або бажаєте ще раз його отримати просимо повідомити, а ми радо його вишлемо.

Ю. Волошин -- президент
Chayka Enterprises Inc.
507 Fifth Ave., New York, N. Y. 10017

ТАРЗАН, 7221. „НАВІДНІ ЗАПИТИ"

Ось! Тепер почуваюся вигідніше... Надіюся, що ти вважаєш мене вродливою!

Я брехав би, якщо сказав би, що ні, Серіно!

Чи тобі, Тарзане, не приємніше тут, ніж у тій поганій, старій в'язниці?

Ти справді ставиш мені дуже навідні запити...

... Але ти напевно вже придумала, що зробиш зі мною, твоїм запеклим ворогом!

А хто тепер ставить навідні запити?.. Я готова забути про минуле... любий!!